

Pauliina ja Pirtintien Antero suomalaisuuden lähettiläinä Saksassa

Jokioisilta kotoisin oleva ja Saksassa jo vuosia asunut Pauliina Köneke ihastui suomenhevosiin ja niiden työmoraaliin jo pienenä tyttönä Kanta-Hämeen maisemissa.

Tie vei maailmalle työskentelemään maailmanluokan esteratsujen parissa, mutta ajatusta omasta suomenhevosesta ei haudattu.

- Haaveilin kauan nimenomaan suomenhevosen hankkimisesta tänne Saksaan, mutta se tuntui jo ajatuksena aika monimutkaiselta. Olin hankkinut varsan, joka nelivuotiaana osoittautui jäävän liian pieneksi minun käyttööni, joten hevosen vaihto oli edessä. Puolitosissani aloin kartoittaa suomenhevostarjontaa.

Hausa oli varsa, koska olin juuri saanut vauvan, eikä sillä hetkellä ollut aikaa toiselle ratsastettavalle, Pauliina selventää.

Varsan ostaminen oli toki myös edullisempi vaihtoehto kuin tarpeeksi laadukaankaan valmiin ratsun hankinta.

Pauliina löysi sattumalta orivarsan nimeltä Pirtintien Antero (i. Haavekuva, e. Rionnon Tähti, ei. H.R. Vihuri) ja se muuttanut uuteen kotimaahansa puolivuotiaana. Varsan kyydin järjestäminen onnistui Pauliinalta ongelmitta, koska hän oli siinä vaiheessa jo organisoinut kuljetuksia heil-

lä kasvamassa olleille hevosille Suomen suuntaan.

Tällä hetkellä Antero on nelivuotias ratsun uransa aloittanut ruuna, jonka lisäkoulutus hieman viivästyy omistajan loukkaantumisen vuoksi. Pauliina ei ole hevosen edistymisestä huolissaan, vaikka laidunlomaa tuleekin sille nyt suunniteltua enemmän.

- Antero on täyttänyt kaikki odotukset aivan täydellisesti. Sillä on kolme hyvää askellajia, erinomainen luonne ja se on innokas tekemään töitä, mutta muuten se on rauhallinen. Antero on aivan uskomattoman nopea oppimaan, siksi sen kanssa ei ole määrällisesti kovin paljon vielä tehtykään. Se on oppinut kaikki asiat parin harjoituskerran jälkeen ja hallitsee ne viikkojen tauon jälkeenkin.

Suomenhevonen - hyvän mielen hevonen

Pauliinan ykköstavoite suomenhevosta hankkiessaan oli saada "hyvän mielen rat-

su". Sellainen, jonka kanssa on aina mukava touhuta.

- Vaikken ole Anterolla paljoa ehtinyt ratsastaa, uskallan jo sanoa, että tavoite on saavutettu. Bonustavoitteena on mahdollisesti joskus kilpailla koulupuolella, koska itselläni ei ole lahjoja esteratsastukseen, kaavailee Pauliina.

- En ole kovin kilpailuhenkinen, joten toiveena on päästä kilpailemaan lähinnä sen verran, että saan arvion koulutuksen onnistumisesta, sekä vähän esitellä komeaa suomenhevosta ihmisten ilmoilla.

Suomenhevonen ei ole Saksassa kovin tunnettu rotu, eikä liinahtava, läsipäinen Anterokaan laiduntaessaan herätä suuremmin huomiota. Omistajansa mukaan suuri osa ihmisistä olettaa Anteron olevan haflinger, eivätkä kysele enempää. Ne, jotka ovat kysyneet, ovat olleet hyvin kiinnostuneita. Rodusta ei välttämättä tiedetä edes pitkän linjan hevosihmisten keskuudessa. Muut pohjoiset rodut, esimerkiksi islanninhevoset ja norjanvuonohevoset ovat Saksassa suomenhevosta tunnetumpia.

- Mikäli toivun vielä kunnolla ratsastuskuntoon, voisin kuvitella esitteleväni Anteroa joskus isommallekin yleisölle. Markkinoisin rotua erinomaisena harrastehevosenä, koska myös täällä Saksassa enemmistö on harrasteratsastajia, Pauliina huomauttaa.

Hevoskokoisille luottoratsuille olisi tilasta Saksassakin.

- Yhä enemmän on aikuisena aloittaneita tai eri syistä hieman epävarmoja ratsastajia, jotka etsivät turvallisia ratsuja. Nämä ratsastajat päätyvät yleensä haflingerin tai islanninhevosen selkään, vaikka moni aikuinen on niille liian iso jo pituudenkin puolesta. Toki täältä löytyy rauhallisia, isokokoisia luottohevosiaakin, mutta ne ovat usein jalostuksen sivutuote, kun tähtäimenä on varsin reaktiivinen urheiluhevonen.

Pauliina on netin kautta tutustunut kahden saksalaiseen suomenhevosen omistajaan. Kummankin hevoset ovat jo iäkkäämpiä, aikanaan Suomesta tuotuja.

- Toisen on tuonut tšekäläinen hevosta kauppias vaihdossa vietyään hevosia Suomeen ja nykyinen omistaja on päätenyt ostamaan hevosensa ihan sattumalta, koska se asui lähellä. Toisen on tuonut käsittääkseni sen suomalainen omistaja mukanaan. Sitä vuokratteesta henkilöstä tuli sittemmin sen uusi omistaja, Pauliina kertoo.

Saksassa on tietävästi yksi suomenhevosten kasvattaja, joka on myynyt jonkin verran varsoja harrastehevosiksi. Pääluke

on vähäinen, eivätkä saksalaiset suomenhevosten omistajat ole järjestäytyneet mitenkään.

Suomenhevoset tekivät lähtemättömän vaikutuksen

Pauliina sai ensikosketuksen suomenhevoosiin aloittaessaan ratsastuksen talutustuneilla Suomen Ratsastusopistolla, nykyisellä Hevosopistolla. Nuoruutensa hän vietti Tiina Loisan (silloinen Vähämäki) tallilla Jokioisilla. Siellä oli välillä myyntivälityksessä ja koulutuksessa myös suomenhevosia. Erityisesti Pauliinan mieleen ovat jääneet ruuna Kranaatti sekä samulilainen Hevos-talouden Tutkimusaseman kasvatti Hansa, joka oli ensimmäinen Pauliinan suomenhevostuttavuus ilman ravitaustaa.

Pauliina kertoo Hansan olleen tuolloin herkin ja kuuliaisin ratsu, jolla oli ratsastanut.

- Se yritti aina tehdä mitä pyydettiin. Se toimi tietääkseni myöhemmin erittäin pidettynä opetushevosena sekä kilpaili useammassa lajissa.

-RatsastinmyössuomenhevoslegendaVeli-Piilillä(s.1970),jollaolitililläänmitalisijojajoka lajinSM-kilpailuista.Kiltistisetöimimyösalkeratsuna, mutta sen taitoja en osannut silloin vieläarvostaa,kunomatkinsaitdotolivatvarsin vajavaiset, Pauliina muistelee.

Antero asuu Saksassa Pauliinan ja hänen miehensä Joachimin kotitilalla. Per-

heeseen kuuluu myös kolme poikaa. Joachim on ammattiratsuttaja ja työskentelee välillä myös Saksan Hannoverliiton palveluksessa.

Pauliina ajautui hevososalalle Vähämäen tallilla vietettyjen vuosien ansiosta.

- Vietin siellä suunnilleen koko lapsuuteni ja nuoruuteni ja sain auttaa ihan kaikenlaisissa hommissa. Lukion jälkeen halusin nähdä hevosmaailmaa muuallakin ja vuonna 1999 läksin Luxemburgiin saksalaisen perheen "hevosaupairiksi". Se oli pehmeä lasku, kun sain opetella rauhassa kieltä ja uusia tapoja ilman "oikeiden töiden" paineita.

Tuona aikana hän tutustui ihmisiin, joiden kautta järjestyi myöhemmin muita työpaikkoja. Hän toimi hevosenhoitajana ammattitalleilla Sveitsissä ja Saksassa ja tutustui niissä merkeissä tulevaan aviomieheensä. Saksasta tuli näin uusi kotimaa, mutta mukana säilyy aina pala suomalaisutta.

Minna Svartsjö

Kuvat Pauliina Köneken kotialbumista